

club 1970

July 1968

Murder

Sense cap intenció d'ofendre, direm que el senyor Gibernau el coneix poca gent. Circumstància, tanmateix, que no impedeix que ell sigui, entre nosaltres, un personatge simptomàtic, d'aquella mena que trobem sovint entre els promotors de grupets efímers que en començar es pensen tocar amb el dit al cel.

Consti també que no tenim res a dir contra el senyor Gibernau en tant que ciutadà nord-americà, i li desitgem salut i dòlars. Si en parlem és perquè ell mateix ens hi invita en circular una lletra multicopiada que hem tingut l'avinentsa de llegir.

Fins i tot exiliat en aquest paradís econòmic que són els Estats Units, el nostre Gibernau no pot oblidar la seva pàtria. Vingut recentment a veure'ns, se'n va tornar decebut. Ni el país ni la gent no li acaben de fer el pes. Aleshores ens ho diu ben clar en la seva carta i ens n'anuncia una de pròxima on ens dirà què hem de fer per tal d'esmenar-nos.

Que el senyor Gibernau ens permeti, al nostre torn, un bon consell. Si us plau, no ens doneu a conèixer fórmules màgiques. La vostra visita fou massa ràpida i no tinguéreu temps de capir la realitat. La realitat -a Espanya, a Catalunya, a Barcelona- és terriblement complexa i cal tenir la paciència, i la humilitat, d'anar-la descobrint a poc a poc, sobretot quan hom ha estat allunyat del país i ha viscut en un ambient tan distant. Les mateixes paraules no volen dir, ni definir, els mateixos conceptes. Cal paciència, i humilitat.

És una situació que no admet ni miracles, ni personalitats carismàtiques, sinó treball d'equip, lent, documentat, pacient, potser iniciat com a hipòtesi, és a dir sotmès a priori a tota mena de rectificacions sense cap mena de vanitat.

Cal començar de bell nou, i no som prou per a la tasca a fer. I, tanmateix, que el senyor Gibernau i d'altres, ho sàpiguen: mai com ara no hi havia hagut en el nostre país equips de gent jove més ben preparada, madura, entusiasta, al corrent de les realitats del món i de les nostres.